

MOJ DRAGI PRIJATELJ

Alešu Debeljaku, in memoriam

Moj prijatelj sa kojim sam prošle godine sedeo u bašti poginuo je dok ja, ali to ne samo ovde, u bujnoj mašti, još sam i dalje živ i postojim, žaleći tog svog prijatelja. Tu, ispod mene, sada je ne baš najtoplija moja postelja, pa pišem ove turobne reči i potom ću uzeti deblju knjigu da bih je čitao, ali veliku žalost, kao i svoju životnu brigu, odložiću na ovaj način ipak za neko mnogo kasnije vreme jer sutra me čekaju razne druge obaveze ali i drugo breme, da, na ovom svetu u tom sutra ravnodušnom prema svemu pa i našim ljudskim patnjama i onom smrti večnom bedemu. Ali, svakodnevno, baš veoma žalostan, misliću na prijatelja što će mi nedostajati, a biću i daleko od životnoga veselja.

29. 01. 2016.